

Tanja Prezelj je svoj likovni talent začela polno uresničevati že pred nekaj leti in uspela prepričati kulturno javnost, da ljubiteljsko slikanje in nasploh kreativnost lahko vidno presežeta meje povprečnosti. Srečanje z njenim slikarstvom namreč ne nudi le likovnega užitka, temveč tudi razmislek in pogled v notranjost njenih mnogoterih raziskovanj.

Svoje imaginarne pokrajine in figurativne prizore nemalokrat predstavlja kot simbolno uglašene kompozicije, rastoče iz valovitega zgoščevanja plamenastih form. Ima pretanjen občutek in nezamenljiv, razpoznaven slog. Prepletanje nežno občutenih prvin in značilnih živih barv je združeno z močnimi poudarki na energiji, perspektivi in globini. Likovni jezik je svež in vsebinsko samosvojev.

Z izborom svojih del je dopolnila tudi likovno opremo knjige Simona Mandlja Človek za nove čase, ki je izšla lani. Pogled se najprej zaustavi na naslovnici, ki predstavlja živo barvito stilizirano ptico ali morda človeško figuro. Predstavitve knjige po Slovenji je večkrat spremljala tudi razstava originalnih del.

Avtorica kontemplativno in osredotočeno vstopa v esenco življenja, v mogočnost bitja stvarstva. Odkriva nepoznane razsežnosti geneze in prodira v galaksije, v skrivnosti atoma, mikro in makro kozmosa. Zdi se, da so sile, ki so ga nekoč oblikovale še vedno žive. Likovna izpoved se pod težo občutij in odziva lahko zabriše v izrazitejše barvne ekspresije ali celo v figuralne abstraktne vsebine. Pripovedi so stkanе z natančnostjo in predanostjo, z magičnim in skrivnostnim, mestoma celo z nadrealističnim nadihom, saj jo vodi velika ustvarjalna domišljija. To je mavrični svet nenavadnih notranjih pokrajin in porajanj, kjer prepoznavamo tonsko učinkovite kombinacije mehko vijugajočih črtnih oblik in koncentričnih valujočih ploskev, krogov, vrtincev in geometrijskih likov. Gibanje je poudarjeno tudi z masami in volumni, mestoma razpoznavnih, krožnih in nedefiniranih oblik. Tu in tam se iz čarnega prepletanja naključno prikaže tudi kakšna živalska podoba ali le fragment.

Slika v akrilni tehniki na platno ali papir, kar ji omogoča veliko izraznih možnosti: večplastnost, svežino, mehko, jasnost in kompaktnost. Uporablja tudi suhe barvice, v reliefni tehniki pesek ali druge mešane tehnike. Občutek za izbor barv, gradnjo kompozicije in podajanje slikarske snovi je večinoma intuitivno. Interpretacija izbranega motiva je spontana, saj oblike neposredno gradi, oziroma modelira z dinamični površinami barve. Ravno razčlenjevanje in zgoščevanje jo je privedlo do zanimivih formacij. Barve so prepojene s svetlobo, sočnostjo in vitalnostjo, s toploto in žarčenjem energije ali v nasprotju - s hladnimi in učinkovitimi kombinacijami pastelnih ali čistih barv. Bogat kolorističen in figuralen imaginarij je odsev čustev, premišljevanja in hotenja, igrivost oblik pa je večna želja po odkrivanju in sestavljanju likovnih elementov v energijsko harmonično celoto. Vse je prežeto s širino srca in tenkočutnega pogleda na utrip preprostih, a dragocenih trenutkov življenja. V slikarstvu se odpirajo presvetljeni prostori brezčasja, ujeti med resničnostjo, sanjami in fantazijo, ki se spreminja v nenavaden pravljичni svet.

V ciklusu platen, ki je nastajal v zadnjih obdobju, v razgibani in estetsko čisti likovni govorici odstira nova obzorja. Dela prinašajo novo ustvarjalno raven in se nas lahko dotaknejo na več načinov. Za ves ciklus je značilna barvno sijoča paleta in enkraten abstraktni lirizem, ki razodeva globinsko razumevanje vsebin. Slikarka obuja mit o nastanku vesolja in sveta, ki se rojeva med prikritostjo in razkritostjo, med vidim med nevidnim, med obrisom in izbrisom, med zapiranjem in razpiranjem, med končnim in neskončnim, med tostran in onkraj. V razpršeno meditativno svetlobo lebdečega miru so položeni obrisi nežnih cvetov, razcvetanj in

znamenj. Iz barvnih formacij se porajajo prepesnjeni odsevi lepote v trenutkih čudežnosti rojstva. Barva, naj bo še tako prosojna ali čvrsta, živa ali nežno umirjena, ima svojo simbolno in izrazno moč. To so izpovedi o nenehnem nastajanju in minevanju, o bitju srca in dihu univerzuma, neločljivo spojenega z energijami snovi kot večno navdihujoče sile, ki poganja in ustvarja življenje (zmaj kot prebuditev ognja).

Tanja Prezelj nas v spoznavanju svojega nadčutnega sveta nagovarja s senzibilno govorico in pri tem ohranja toplino, jasnost in lahkotnost. Svoja dozorevanja in sprejemanja vsega bivajočega razkriva z željo po ponovni vrnitvi v harmonijo stvarstva. Njeno slikarsko polje je ponotranjen in neomejen prostor. V poetiki mnogoterih sporočil odkriva tudi lepoto svojega edinstvenega veselja. V iskanju globljega, duhovno naglašenega sporočila poskuša vstopiti v ponotranjene svobodne prostore, kjer delujejo drugačne, morda metafizične ravni bivanja. Zanima jo potopljena, neznana stran sveta in srečanja s podobami absolutnega in božansko pojmovanega izvora vsemirja. Včasih se zazdi kot bi hotela v težnji po preseganju dvodimenzionalnega prostora doseči iluzijo gibajoče barvne kompozicije – nekakšnega mobila. V poigravanju nedoločenih in vegetabilnih oblik se poraja vedno nova zgodba – nov eksperiment.

V najnovejšem ustvarjalnem obdobju je zaznati premik v bolj realen in lasten bajeslovni svet. Nastajajo sijajna dela, med katerimi je „The Hammingbird's tale“ - kolibrijeva zgodba nekaj posebnega. Kolibri predstavlja vratarja med svetovi te in one strani, med preteklostjo in sedanostjo. Kljub temu, da slike nastopajo kot samostojna dela, pa hkrati kar napeljujejo in kličejo h knjižni ilustraciji.

Avtorica nam predstavlja svoj tajinstven prostor vizij, ki zanjo obstaja tudi onkraj dojemanja resničnosti. V ta sanjski in tudi naš svet ljubeče in radoživo vpleta magičnost in drobce stvarnosti.

umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka
Polona Škodič